

בס"ד א' אדר-א' ה'תשע"ד
 הדלקת נרות - 16:54
 צאת השבת - 17:46
 רבנו תם - 18:20
 לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה ארבע עשרה - עלון מס' 705
 @ השבת ראש חודש אדר א'
 @ לא אומרים "צדקתך"
 @ מוציאים ב' ספרי תורה.
 @ השבת יום ההילולה של ר' אברהם אבן עזרא ז"ע"א

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
 להשתתף בסעודה הרביעית
 בבית הכנסת "אוהל-מועד"

פפטידיון: "השפ"ים כסא"
 (ישעיהו סו)

פרשת תרומה

מעייני הפרשה:

- ← ה' מצווה מבני ישראל לקחת תרומות לצרכי בנין המשכן.
- ← הוראות לעשיית הארון הכפורת והכרובים.
- ← הוראות על עשיית השלחן וכליו.
- ← הוראות על עשיית המנורה וכליה.
- ← הוראות על עשיית עשר יריעות המשכן, ואחת עשרה לאוהל על המשכן.
- ← עשיית ארבעים ושמונה קרשים וחיבורם מלמטה ע"י אדנים ומלמעלה ע"י הטבעות.
- ← תפירת הפרוכת והמסך לפתח האוהל.

"ויקחו לי תרומה..."

בא לרמוז על מי שאינו יכול ללמוד תורה או אינו יודע תיקון הוא שיהיה מחזיק בידו תלמידי חכמים וכאילו הוא בעצמו למד תורה. שאם אין קמח אין תורה. זהו מאת כל איש אשר ידבנו לבו שיהיה מחזיק בתלמידי חכמים, תקחו את תרומתי אותיות: תורתי מ', שניתנה למי יום.

"ועשו לי מקדש ושכנתי בהם" (כ"ה ה)

המשכן מסמל את אבריו של האדם. הארון הוא הלב (=מקור החיים), המנורה כנגד המח (=החכמה), השלחן כנגד כלי האכילה (לחם הפנים), הקרשים הם העצמות (=השלד), היריעות הן העור (=העטיפה), הפרוכת הן הסוגרים, המזבח הוא כלי הניקוי (=כפרת עוונות), חצר המשכן היא ד' אמותיו.

"כמתנת יד"

בגימטריא 930. תענית בגימטריא 930. לומר לך שאדם שאין בכוחו לשבת בתענית, יתן צדקה ויועיל לו בעזה"י. חשובה מצוות צדקה, שכל הנותן צדקה כאילו מלוה להקב"ה עוזר לו לזון את עולמו.

"ויקחו לי תרומה" = "לי" משלי, ממה שאני הקב"ה נתתי לכם, מן המותר ולא מן הגזל. זאת נרמז גם בקריאת המילה תרומה בשינוי אותיות (המותר).

במלאת 11 חודשים לפטירת הצנוע והענו
תשה מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 תתקיים אזכרה ביום ראשון ב' אדר א' תשע"ד
 (02-02-14 למניינם)
 16:00 - עליה לבית העלמין.
 16:45 - מנחה, דברי תורה, ערבית וסעודת מצוה
 באולם בית הכנסת "עזרא הסופר" יבנה.

"ועשית זר זהב"

זה"ב בגימטריא דוד, שהוא יזכה לזר של מלכים. (בעל הטורים)
 "ועשית שולחן עצי שטים" (כ"ה כ"ג)
 ידוע מאמר רבותינו (חגיגה כ"ז) כי בזמן שביית המקדש קיים המזבח מכפר. עכשיו שולחנו של אדם מכפר עליו. זה צריך להיות כשיאמר דברי תורה על השולחן. זה רמוז באותיות: שטים - ר"ת: שלום, טובה, ישועה, מחילה. ואם לאו, אינו מכפר. ואדרבא, יהפוך עליו למשטין. שטים - בגימטריא: שטן.

"ויערוהו החשים" (כה ה)

מה ראה רש"י לבאר את סיבת השם של החיה "ססגונא" - מארמית. האם בכל שם של התרגום מבאר רש"י את הסיבה של השם? וכי רש"י הוא ספר בלשנות לשפה הארמית? למשל, בתורה מופיע שש (פשתן), בארמית קוראים לשש: בוץ. רש"י אינו מבאר את משמעות המילה. המהר"ל דיסקין מסביר, שלפי רש"י החיה הייתה רק לשעה. לכן הגויים לא הספיקו לכנות את החיה בשם. אונקלוס מדעת עצמו, ועל פי סברא, כינה את החיה "ססגונא". ורש"י הבין, שיש צורך לפרש את סברתו של אונקלוס. הצורך היה ללמד אותנו מוסר, שכל יציר כפיו של הקב"ה שמתפאר - אין לו זכות קיום.

"ועשית אותו זהב טהור מבית ומחוץ הצפניו"

רק אדם כזה שתוכו כבדו, ומבית ומחוץ כולו אוהב וגומל חסדים, ראוי לשמש ארון - נושא דגל התורה ומורה הלכה לרבים. כיוצא בדבר שנינו: שופר של ראש השנה של יעל פשוט ופיו מצופה זהב (ר"ה, פ"ג). פירשו שם בגמרא: ציפהו זהב במקום הנחת פיו - פסול. שלא במקום הנחת פיו - כשר. ללמד, אדם שרק פיו מפיץ זהב אבל בתוכו חורש מזימות, פסול הוא לעבודת הקודש. רק מי שלבו זהב - ראוי לתקוע לפני העם. (שר שלום)

"ודברתי אתך מבין שני הכרובים"

מבין שני הכרובים ראשי תיבות "משה". (בעל הטורים)

פינת הגיב'ים והפתגמים

לפום צערא אגרא = לפי הצער - השכר.

דוגמה: בכתובת ובעריכת העלון "אברהם יגל" השקענו מאמץ רב. עשינו ונאנו עדין עושים לילות פ"מים, אך אנו זוכים לראות בהצלחת המפעל ולזיכוי הרבים - לפום צערא אגרא.

מקור: בן בג בג אומר: הפך-בה והפך-בה [בתורה] דכלא בה [שחכל בה]...בן הא הא אומר: לפום צערא אגרא [פרקי אבות ה' כג]. (ניבונוק)

העלון טעון גניזה

הסירו מכשול מדרך עמי!

במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

"בניד כשתילי זתים" - חינוך
חינוך ע"פ הכרובים

הכרובים היו שתי דמויות בעלות כנפיים ופרצוף אחד. הם פרשו את כנפיהם מעל הכפורת (מכסה הארון). בתיאור הכרובים כתוב: "והיו הכרובים פורשי כנפיים למעלה, ופניהם איש אל אחיו, אל הכפורת יהיו פני הכרובים... ודיברתי אתך מעל הכפורת מבין שני הכרובים" (שמות כ"ה, פס כ'). לפי התלמוד לכרובים היה פרצוף של תינוק, לרמוז שהאדם צריך להישאר נקי מחטאים כאותו תינוק שעדיין לא עשה שום חטא. כמו כן הכרובים היו "פורשי כנפיים למעלה", לרמוז שהאדם צריך לשאוף כל ימי חייו לעלות בסולם המעלות הטובות. ועוד נאמר שפני הכרובים היו פונים "איש אל אחיו" להורות על הערך החשוב של **אהבת הזולת** ("ואהבת לרעך כמוך"). החברה האנושית תוכל להתקיים רק אם בני האדם יקיימו את הפסוק: "איש את רעהו יעזור, ולאחיו יאמר: חזק!" התכונות הטובות שלומדים מהפרשה:

- א. שלא יתגאה בעצמו אפילו אם יש לו ידע רב, ושיוסיף ללמוד כל חייו.
- ב. נדיבות, חוכמה ומידות טובות.
- ג. שפיו וליבו של אדם יהיו שווים.
- ד. היופי הפנימי חשוב ומהותי מהיופי החיצוני.

"ונשית את הקרשים למשכן עצי שיטים עיבודים" את כותלי המשכן נצטוו משה רבנו לבנות מעצי שיטים, כמו שנאמר בפרשתנו: "ועשית את הקרשים למשכן עצי שיטים עומדים". המילה "שיטים" קשורה גם-כן לשורש 'שטות' ומכאן אנו למדים שהקמת המשכן על-ידי 'עצי שיטים' יש בה כוונה להפוך את הישטות במובנה השלילי של המילה לפעולה חיובית. מהי שטות? זו סטייה מהדרך הישרה. יש דרך אמצעית, דרך השכל וההיגיון, והסטייה ממנה נקראת שטות. אולם יש שני סוגים של שטות: יש שטות במובן המקובל, שעניינה סטייה אל מתחת לקו האמצע, ירידה למטה מהשכל, ויש 'שטות דקדושה', שאף היא בבחינת סטייה מהדרך השכלית הרגילה והמקובלת, אולם כאן החריגה היא למעלה מקו האמצע. ישטות דקדושה? פירושה, שהאדם שובר את המוסכמות הרגילות והמקובלות, ומתעלה לדרגה רוחנית גבוהה, החורגת מקו השכל וההיגיון הרגיל. הוא אינו מסתפק בעבודת ה' המתחייבת על-ידי השכל, אלא פועל מתוך דבקות בקב"ה שלמעלה מההיגיון ומהמקובל. וזה עניינו של המשכן - להפוך את הישטות של העולם הזה הגשמי לישטות דקדושה.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
לרב זביראל וזנה אביטל הי"ו
שתרמו לסעודה הרביעית בלויין.
 זכות השיעור בלויין לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, בפרנסה טובה, אושר וחיים טובים. זיווג הגון לילדיהם, הצלחה בלימודיהם ובכל אשר יעשו יראו ברכה ויררו נחת מיוצאי חלציהם.

מרכות ואיחולים לפייט
למאור ולידו ויצמן הי"ו
 להולדת הבן ני"ו.
 יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו. יתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וברכה והצלחה **למרדכי וניצה אברהם הי"ו** **לגאולה ויצמן מנב"ת** שיררו נחת מכל יוצאי חלציהם.

רפואה שלימה
למרדכי אברהם
 בן מרים רבקה הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות עם רעייתו **ניצה מנב"ת**.

"קול חן קול אנה, קול חן קול כל"ה"
מזל טוב ואיחולים לבבנים
יששכר אלנזרי ורעייתו הי"ו
יוסף שבתאי ורעייתו הי"ו
 לנישואי ר' עם שרה מנב"ת יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. **"ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"**

"קול חן קול אנה, קול חן קול כל"ה"
מזל טוב ואיחולים לבבנים
ישחק מוסאי ורעייתו הי"ו
יהודה חדר ורעייתו הי"ו
 לנישואי **אוריאל** עם **מיכל** מנב"ת יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. **"ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"**

רפואה שלימה
 לאחים שנפגעו באסון ההרעלה בירושלים. **חיים מיכאל שלמה** בן **מיכל ורפאל יצחק** אייזיק בן מיכל בתוך שאר חולי עמו ישראל. **הציבור מתבקש להתפלל לרפואתם**

רפואה שלימה
לשבתאי מוסאי
 בן **זליכה הי"ו** הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות עם רעייתו. **רחל מנב"ת**.

שיעור התורה הגדול בתבל
 ארגון "אברהם יג"ל" משדר בלויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרה"ג **ישחק יוסף שליט"א** בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על מסך ענק. בע"ה תתקיים **סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"**

לע"נ הצנועה והעונה
לבנה כוכב
 בת כוכבה ז"ל השבוע ביום רביעי ה' אדר א' פקידת שנתה. יהי רצון שתמליץ טוב בעד כל ילדיה, נכדיה וניניה. ובעד כל משפחתה

"ושננתם לבניד"
 בשעה טובה ומוצלחת נפתח בבית הכנסת "אוהל מועד" ביבנה **חבורת "מתמידים"** & לימוד גמרא. & עזרה בהכנת שיעורי בית. & משחקים תורניים & לימוד טעמי המקרא, ועוד. **הפעילות בחינם** ותמיסר ע"י **אברך ירא שמיים** בימים א,ג,ה, בשעות 19:00-18:00 **פרטים: 054-9522721**

ברכה והצלחה
למיכאל וזנה יוספי הי"ו
 על הסיוע והעזרה לזיכוי הרבים. שיתברכו ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה. שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה ובכל מילי דמיטב, שיזכו לשנים רבות טובות ונעימות.

"קול חן קול אנה, קול חן קול כל"ה"
מזל טוב ואיחולים לבבנים
אשר שלומדה הי"ו
אלכרטי וסימה בן-ציון הי"ו
 לנישואי רבי עם שרה מנב"ת יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. **"ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"**

שבת שלום ומבורך

בריאות והחלמה איתנה:

לששכר ורעייתו:
 רבנו עובדיה יוסף בן גורגיה זצוק"ל משה מוסאי בן זליכה ואברהם ז"ל יעקב עמרני בן רבקה וששון ז"ל חיים נאמן בן מאלק ואהרון ז"ל שמעון שבת בן רחמה ז"ל חיים גרפי בן אברהם ז"ל ציון נאמן בן מרים ז"ל

רם-שלמה רפאל כהן-זדה בן זליכה גולשן באבאי בת מרים מנב"ת רחל עמרני בת זליכה מנב"ת דבורה עמרני בת רחל מנב"ת שושנה-ביבי נאמן בת זליכה מנב"ת מרים יעיש בת שמחה מנב"ת מרים דויד בת פרי מנב"ת

שבתאי מוסאי בן זליכה ואברהם הי"ו
 משה נאמן בן מרים הי"ו **מרדכי יעקובי בן ציפורה הי"ו**
אברהם נאמן בן מרים הי"ו
מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו
בנהור (בני) חי בן אירן הי"ו
יוסף חיים גאלי בן ג'מו הי"ו

ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

"מכל מלמד" השכלתי..."

כח הדיבור - פרשת תרומה

פרשת תרומה מפרטת את נושא המשכן וכליו ומרמזת בזה על האדם ואיבריו שנאמר: "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם..."

במילה תרומה רומזת על שני דברים.

א. **תרום-ה** = ב. **תורה-מ**. דהיינו 40.

ועתה לביאור העניין:

א. **תרום-ה** = דהיינו לא תרומה בכסף, אלא

"**בכח הדיבור**", בתפילות, בברכות ועוד. הכוונה

לאכול אוכל כשר ככתוב "ותורתך בתוך מעייני".

נלמד מהפרשה שהמשכן מוכשר ע"י הקורבנות

ואילו היום "ונשלמה פרים שפתינו" וגם

במחשבה נכונה וקדושה, מפני שמחשבה שאיננה

טובה נפסק הקורבן לפיגול. מכאן רואים כי "**כח**

הדיבור" הוא האמצעי היחיד להתקדש ולגדול

בתורה.

ב. **תורה-מ** = מרמז על כך שסיבב ה' יתברך את

עם ישראל במדבר 40 שנה וכן מרמז על כך שעלה

משה רבנו למרום 40 יום והוריד את לוחות

הברית לעם ישראל.

"והיו הכרוכים פורשי כנפיים... איש אל אחיו" -

צריך כל יהודי לפרוש כנפיו אל אחיו בתרומת

כסף, "**בכח הדיבור**", בחינה וברכת בוקר טוב

או שלום. האחדות טמונה בפרשתנו בכל שלב וכך

נבנה את בית המקדש באהבת חינוך.

לצערנו בתקופה האחרונה יש חרון אף ודווקא על

ילדים רכים ומשפחות שלימות נפגעות ובמיוחד

במגזר שלנו. יש לתת את הדעת על מצב זה ולא

להאשים גורם אחר כמו "הטכנאי" או

"המדביר", אל תקרא "מדביר" אלא "מדבר".

כמו שהגז והרעל דולפים ואח"כ בא הפיצוץ

והחורבן. כך זה בלשון הרע ורכילות ושקרים או

דיבורים במשכן מעט בבתי כנסיות ובתי

מדרשיות ומרומז בפסוק "יבוא דבר שבחשאי

ויכפר על דבר שבחשאי". אם נקיים את הפסוק

אזי יבוא הגלוי שהוא האחדות ואיתנו תבוא גם

הגאולה, ה' יזכנו. (עבדכם הנאמן א.ש.)

רפואה אלטרנטיבית

כיצד להוריד לחץ דם?

לאורח החיים שלנו ולמזונות שאנו אוכלים יש

השפעה גדולה על לחץ הדם וכתוצאה מכך על

הבריאות הכללית שלנו. מי שמסוגל לעצמו

הרגלים נכונים יכול להפחית את לחץ הדם שלו

ולהקטין את הסיכון להתקף לב, לשטף דם מוחי

או לפגיעה בכליות.

איילו החלטות יעזרו להוריד את לחץ הדם?

הפחיתו במשקל אם אתם בעלי עודף משקל;

בחרו בתזונה עשירה בירקות, בפירות ובמוצרי

חלב דלי שומן ודלה בבשרים מעובדים, בדברי

מתיקה ובמזונות מקמחים לבנים. צרכו פחות

מלח (נתרן). עשו פעילות גופנית לפחות 30 דקות

ביום ברוב ימות השבוע; הפחיתו את כמות

האלכוהול שאתם שותים. שפרו את הרגלי האכילה.

הוספת תבלין לתבשיל בשבת

שאלה: האם מותר להוסיף תבלין, כגון פלפל שחור, לתבשיל בשבת, כדי לשפר את טעמו. וכן האם מותר להוסיף כורכום לתבשיל, כדי לצבוע אותו בצהוב, או שיש בזה איסור משום "צובע" או משום "בישול"?

תשובה: מלאכת הצובע היא אחת משלשים ותשע המלאכות האסורות בשבת מן התורה.

בספר שבולי הלקט (לרבינו צדקיה בן רבי אברהם הרופא) כתב, צריך לעיין, לגבי נתינת הכורכום במאכל בשבת, אם יש בזה משום איסור צובע, ולפי דברי בעל היראים שאמר שאין דרך צביעה באוכלין, מותר. עד כאן.

ומבואר מדבריו, שבספר היראים כתב, שאין איסור לצבוע מאכלים בשבת, משום שאין זו דרך צביעה שאסרה התורה. שלא

אסרה תורה אלא צביעה ממש, כגון צביעת בדים וכדומה, אבל מאכל, שאחרי צביעתו בדבר מאכל אוכלים אותו, אין זה בכלל

צביעה שאסרה התורה. ולפי זה מותר יהיה לשים בשבת כורכום במאכל, בשביל לצבוע אותו בצהוב. וכן פסק מרן השלחן ערוך

(סוף סימן שכ), שאין דין צביעה באוכלין בשבת.

ורבינו הרמ"א ז"ל גם כן כתב להקל בצביעה בשבת במיני מאכל, שהרי כתב שמותר לערב בשבת יין לבן יחד עם יין אדום, ואין

לחוש לצביעה, והביא ראייה לדבריו, שהרי מותר לערב בשבת ביצה עם חרדל, ואף על פי שהעירוב נעשה רק על מנת לתת צבע

נאה בביצה, מותר, ואין לחוש לזה משום צובע. משמע שהרמ"א גם כן סובר שאין איסור צביעה בשבת במיני מאכל.

אולם העיר על כך מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל, שהדבר פשוט, שאין להקל בהוספת כורכום וכדומה, אלא בכלי שני דוקא, כלומר, אסור להוסיף תבלין לתבשיל, אלא לאחר שהוציאו את

התבשיל מן הכלי שנתבשל בו, לכלי אחר, אבל בכלי ראשון, שהוא הסיר שבו התבשל התבשיל, אסור בהחלט להוסיף תבלין,

שהרי יש בזה איסור משום בישול התבלין בשבת, שמרוב רתיחת התבשיל, מתבשל גם התבלין. (חזון עובדיה שבת, חלק חמישי

עמוד לב)

לכן לסיכום: אין איסור צביעה באוכלין בשבת, ומותר להוסיף כורכום למאכל בשבת בכדי לצבוע, כל שהוא ראוי לאכלו מיד

אחר כך. (אבל אין להוסיף תבלין, אלא בכלי שני, אבל לא בכלי הראשון שבו נתבשל התבשיל)

צביעה במשקין

שאלה: האם מותר לצבוע משקאות בשבת, כגון לשים תמצית תה או קפה במים, שהדרך היא שמחמת התמצית, המים

נצבעים מצבע הקפה או התה. וכן האם מותר לשים תרכיז במים, שמחמתו המים נצבעים, או שיש איסור משום צובע?

תשובה: בהלכות הקודמת ביארנו באופן כללי את איסור צביעה בשבת, שמלאכת הצביעה היא אחת מהמלאכות האסורות

לעשותן בשבת.

בהלכה הקודמת ביארנו, שאין איסור בצביעה במאכלים בשבת, ולכן מותר לתת תבלין כורכום במאכל בשבת, אף על פי שהוא צובעו, כיון שאין דרך צביעה בכך.

הבאנו שלענין אוכלין, פסק מרן השלחן ערוך כדברי ספר היראים, שאין דין צביעה באוכלים בשבת כלל. אמנם לגבי

משקין (משקאות), נחלקו הפוסקים אם אין בהם דין צביעה, שהרמ"א סובר שאין חילוק ביניהם, וכשם שאין צביעה באוכלין,

כמו כן אין דין צביעה במשקין. ועל כן היקל בצביעת היין הלבן בשבת על ידי יין אדום. אולם החיי אדם כתב לפקפק בדין זה,

וכן הגאון יעב"ץ ועוד מרבתינו האחרונים כתבו, שאף שאין איסור לצבוע אוכלין בשבת, מכל מקום לגבי משקין אין הדין כן,

ואין להקל בזה.

לסיכום: מותר לערב בשבת תמצית תה, או קפה, או תרכיז מין וכיוצא בזה במים, משום שאין איסור צביעה בשבת במשקאות.

והמחמיר בזה לכתחילה במקום שאפשר, כגון, למזוג את היין האדום לתחילה, ועל גביו את היין הלבן, תבוא עליו הברכה.

" ואבותינו סיפרו לנו "

כי קראתי בספר "סגולות ישראל" על כך שאם יש נשמה שלכודה באיזה בית ולא מצליחה לעלות לעולם העליון, צריך להביא תרגול או תרגולת במין שלה, להשהות את העוף עשרים וארבע שעות בבית, ואחר כך לשחוט אותה על סף הבית ולכסות את הדם. אז הנשמה מצליחה להשתחרר ולחזור לעולם העליון.

למחרת ליתר ביטחון קניתי תרגול ותרגולת והבאתי אותם לבית. אני ואשתי יצאנו מהבית לישון אצל הוריי ברמלה. לא סיפרנו להם מה הסיבה האמיתית כי חששנו שהם יחשבו שנפלנו על כל הראש.

כעבור 24 שעות אספתי את השוחט ונסענו לבית. השוחט שחט את התרגולים וכיסיתי את הדם בעפר. לקחתי את העופות ומסרתי אותם לעניים.

בלילה נכנסנו לבית. כל ההרגשה השתנתה. חשנו שנכנסנו לבית אחר לחלוטין. לא הייתה כלל תחושה שמישהו מסתכל עליך או רוצה להיכנס לבית. כאילו שנכנסנו לבית חדש לגמרי. לא פחדנו כלל. אפילו שמחתי על כך שדווקא אני גרתי שם ולא מישהו שאין לו שום מושג מהדברים האלה, כי כך הושג תיקון לאותה נשמה אומללה. ודבר מעניין נוסף: מיד אחרי התיקון אשתי התעברה. (עודד מזרחי)

דרכו של היצר זה לקרר את הנשמה שלא נקיים תורה ומצוות ע"י כך שמכניסים לנשמה דעות זרות או שאומר לאדם אתה משתדל ומקיים הרבה מצוות לא יקרה כלום. אם תוותר פעם אחת על מצוה כגון תפילה במנין וכדומה ומחזקת אותו להיכשל בסיסמא הידועה "לא נורא יש לך עודף מצוות".

הדברים יומחשו במשל:

מעשה היה בשועל אחד, אשר בהיותו שוכב להנאתו בין עצי היער, קלטו אזניו קול רירות של ציידים, שיצאו לצוד חיות.

אולם השועל שהיה עייף מאוד התעצל לקום ולברוח מהמקום, וניחם את עצמו ואמר "אני יכול לסמוך על הפיקחות שיש לי, אני אסדר אותם!"

מה עשה? שכב ועשה עצמו כמת מוטל על הארץ, בלא נוע לזוז כלל, וכשהתקרבו אליו הציידים, ראו פיגרת שועל זרוקה על הארץ ושכובה כמת.

אמר אחד הציידים "הנה! איזה זנב יפה יש לשועל, אקח אותו לי, ואתלה לי אותו לקישוט בסלון ביתי!" שמע זאת השועל, וניחם את עצמו "נו, שיקח את זנבי העיקר שאותי ישאיר בחיים".

והנה שומע השועל קול שני של צייד אחר "ואני דווקא מוצא חן בעיני השיניים של השועל, אקח לי את שיניו אחת, ואעשה ממנה תיק יפה מתנה לאשתי!"

והשועל, בשמעו זאת, ניחם גם בזה את עצמו ואמר "נו, גם על זה אוותר, העיקר שאת נפשי יניחו לשללי".

והנה, קולטות אזניו צייד שלישי שקורא "ואני מוצא חן בעיני עורו של השועל, אפשוט ממנו את עורו, ואעשה לי ממנו שטיח יפה לביתי".

כששמע זאת השועל, קרא בבהלה "אוי ואבוי!! עכשיו הם רוצים להפשיט מעל את עוריי!" מיד תפס את רגליו והתחיל לברוח, ואולם אז כבר היה מאוחר מדי...

לעתים חושב האדם לעצמו: מקסימום אאבד זנב, או שן אחת, אבל עדיין אשאיר אני בצדקותי ובקדושותי, הוא אינו יודע, שבסופו של דבר, יפשיט ממנו היצה"ר את כל הרוחניות שבו! ואז כשיתפוס את עצמו, וירצה לקום ולברוח מן המקום יהיה כבר מאוחר מדי...

(אור דניאל)

תיקון הנשמה

לפני שהתחננו חיפשנו כלתי המיועדת ואני, דירה במקום מגורי הוריי. מצאנו דירה להשכרה בתוך בניין דירות. הייתה שכבת אבק על פני כל הדירה. הבנו שזמן רב לא התגוררו שם, אבל הבית היה נראה לנו סביר, פחות או יותר. כאשר נכנסנו עשינו חנוכת הבית כפי שנהוג.

אחרי כמה שבועות אני ואשתי נתקפנו לפתע בתחושה מוזרה שקיימת ישות בתוך הבית. לא רק שישנה ישות אלא שהיא מסתכלת עליך... קשה להסביר תחושה כזאת, אבל היא חדרה לתוכנו מאוד. כאשר הייתי קם באמצע הלילה, הדלקתי את כל האורות בבית. וכאשר התעוררתי כדי ללכת לעבודה מוקדם, אשתי הדליקה את כל האורות בבית עד שיצאה לעבודתה בבוקר. החלטתי לבדוק את המוזרות והן נמצאו פסולות.

"המוזרות בדירה פסולות", הודעתי לבעל הדירה בשיחת טלפון שהייתה לנו. "בשבילי הן כשרות", ענה בעל הבית שהיה רחוק לגמרי מיהדות.

החלפתי את המוזרות למוזרות כשרות, אבל ההרגשות המוזרות לא חדלו.

בלילה חורפי אחד כל התריסים והחלונות בבית היו מוגפים. הבית היה אטום לגמרי. אשתי העירה אותי בבהלה ואמרה: "אביהו, תראה את הדלת!".

הסתכלתי על הדלת של החדר שלנו וראיתי שהיא נפתחת ונסגרת לבד... נחרדנו ונלחצנו מאוד. ההרגשו שאותה ישות עלתה מדרגה.

החלטנו לעשות מעשה ולמצוא פיתרון לבעיה. לא רצינו כבר להישאר בבית המפחיד הזה...

בשבת התארחנו אצל חמי המקורב לחב"ד וסיפרנו לו על הבעיה המוזרה שלנו. "יש לי פה ספר 'אגרות קודש', אמר לי, "בוא נפתח ונראה מה כתוב".

הוא פתח והיה כתוב כך: "יש טומאה בתוך הבית".

"יש לכם משהו טמא בבית?" שאל.

"לא. מה פתאום?!", אמרתי. לפתע עלתה מחשבה בתוכי: יש בבית נשמה של מישהו מת...!

למחרת התקשרתי לבעל הדירה ושאלתי אותו: "תגידי לי. מישהו נפטר בתוך הבית?"

"כן, לפני שבע שנים נפטרה חמותי בבית הזה".

"מישהו גר בבית הזה מאז?"

"לא. הבית היה נעול. אף אחד לא גר בו".

"מישהו אמר עליה קדיש? מישהו למד לעילוי נשמתה?"

"לא. אנחנו לא מאמינים בדברים האלה בכלל".

"אבל תבין", אמרתי, "זו נשמה מסכנה שנשארה למטה ולא עלתה לעולמות העליונים".

"תעזוב אותי מהשטויות שלך", אמר ונסתיימה השיחה.

נזכרתי שראיתי בספר "רפאל המלאך" תיקון לעניין רוחות שרוצות להיכנס לבית. כתוב שם שצריך לשים סיכות חדשות בנקודת המפגש של משקופי החלונות והדלתות עם הקיר. כמו כן לומר תפילה מסוימת בלחש בנוסח "הריני עושה מעקה לביתי כדי להישמר מכל הרוחות הרעות". בסביבות שעה שתיים בלילה שמעתי לפתע דפיקות חזקות בדלת. קמתי בבהלה, הדלקתי את האור והערתי את אשתי. הדפיקות החלו להתעצם. הצצתי מבעד לעינית ולא ראיתי אף אחד...

הדפיקות נמשכו. פתחתי את הדלת... לא היה שם אף אחד. לאחר שנגעתי מעט והרגעתי את אשתי, נזכרתי